

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16470/2025
18.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужилаца АА (...) и ББ (...), обоје из ..., које заступа Бранислав Рајић адвокат из ..., против тужене Јеврејске општине Суботица, коју заступа Илија Џаковић адвокат из ..., одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/25 од 13.06.2025. године, на седници одржаној 18.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/25 од 13.06.2025. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Гж 1513/25 од 13.06.2025. године укинута су решења Вишег суда у Суботици, оба под бројем П 52/24, и то решење од 19.03.2025. године којим је утврђено повлачење тужбе за обавезивање тужене на исплату тужиоцима износа од 21.000.000,00 динара или другог износа утврђеног као вредност отуђених сувласничких удела 160995/1434333 к.п. ... к.о. ... укупне површине 143 ха 43 а 33м², те је поступак обустављен (став први изреке), као и решење од 31.03.2025. године којим су обавезани тужиоци на солидарну накнаду трошкова поступка од 161.275,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате (став други изреке).

Против означеног другостепеног решења тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је нашао да је ревизија недозвољена.

У конкретном случају, другостепени суд је побијаним решењем укинуо првостепена решења о повлачењу тужбе и трошковима поступка, што значи да ће првостепени суд наставити поступак по тужби.

Одредбама ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1), а ревизију могу изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1), с тим што се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог Закона о ревизији против пресуде (члан 420. став 6). Притом, ревизија се не може изјавити против сваке правноснажне пресуде, већ само

против правноснажне пресуде донесене у другом степену, а то значи у случају кад је другостепени суд по жалби потврдио или преиначио првостепену пресуду.

Дакле, у смислу цитираних законских одредаба, странке могу изјавити ревизију само против решења другостепеног суда и то уколико се тим решењем поступак правноснажно окончава. Таква су решења којима се тужба одбацује због ненадлежности суда, због неуредности, због недостатка у погледу страначке или парничне способности који нису отклоњени, као и у случају других процесних сметњи које спречавају вођење поступка (јер је у току парница међу истим странкама са истим тужбеним захтевом или је ствар правноснажно пресуђена и сл.). Осим тих случајева, ревизија против решења другостепеног суда је увек дозвољена (члан 420. ЗПП), ако се њиме изјављена жалба одбацује, односно потврђује решење првостепеног суда о одбацивању жалбе изјављене против првостепене пресуде (став 3) у делу којим је одлучено о главној ствари, затим ако се њиме потврђује решење првостепеног суда о одбацивању ревизије изјављене против правноснажне пресуде у споровима у којима би ревизија била дозвољена (став 4) или ако се њиме одбацује предлог за понављање поступка или потврђује решење првостепеног суда о одбацивању предлога за понављање поступка (став 5).

Дакле, против решења другостепеног суда којим се укида било пресуда, било решење првостепеног суда, ревизија се не може изјавити.

Следствено изложеном, како се ревизијом не побија правноснажна пресуда донесена у другом степену из члана 403. став 1. ЗПП, нити решење другостепеног суда којим се поступак правноснажно завршава из члана 420. став 1. истог закона (односно ни било које од решења наведених у ставовима трећем до петом члана 420), нити је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака у ком би случају ревизија била дозвољена у смислу члана 403. став 2. ЗПП, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу изложеног, одлучено је као у другом ставу изреке, применом члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**